ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ДОТЕПЕР ЗІБРАНО В КАНАДІ НА СЮ ЦІЛЬ $10.557.35.

Дальші жертви на поміч голодуючим України надіслали на руки Комітету Помочі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпеґу слідуючі орґанізації і поодинокі товариші:

Іван Тим в Стубно, Алта. (збірка на концерті)	$21.25
Укр. Роб. Тов. в Вегревил, Алта. (з концерту в Боян)	14.00
Йосиф Андрейчук в Емпаєр, О., Зл. Держ. (збірка)	10.00
Д. Дубівченко в Гефорд, Саск. (збірка)	8.00
Григорій Ганчук в Монтреалі	5.00
С. Козенка в Форт Вилиям, Онт.	2.00
Н. Боцян в Оттава, Онт.	1.00
Послідний раз було поквітовано	$10.496.10
Разом	**$10.557.35**

За Комітет Помочі Голодуючим
на Радянській Україні,
Д. Лобай, секретар.

МОНТРЕАЛ, КВЕ.

До К.П.Г. на Р.У. в Вінніпеґу.

Дорогі Товариші!

В числі 50-ім "У.Р.В." я читав статю тов. С. Батрина, в якій він звертав ся до робітників, головно монтреальських, щоби помагали голодуючим братам і сестрам на Радянській Україні. Я не можу довше очікувати, так як згаданий товариш при кінци своєї статі напоминав товаришам, щоби покинули курене і инші подібні річи, а тими грішми помогли голодним.

Так по моїй думці й повинно ся зробити зараз в кождій місцевости, і в самім Монтреалі так само. Але тим мало хто заінтересував ся і вся справа стоїть нерухомо на деннім порядку. Хоч є много товаришів, які можуть легенько дещо пожертвувати, а через байдужність нікому се і не снить ся. Я скажу від себе, що попередно я довго не працював і тепер не знаю, як за довго попрацюю. Але запрацювавши пару долярів, жертвую по змозі і думаю, що Ком. Пом. Гол. на Рад. Україні в Вінніпеґу згодить ся з моєю думкою, коли позволю собі викликати таких товаришів робітників, про яких думаю, що вони можуть більше помочи голодуючим, чим я сам. Знаю дуже добре, що не один товариш робітничої орґанізації має заощаджені гроші і йому не так зле поводить ся, декотрий виїзджає на провінцію на свіжий воздух, де пропускає більше гроший, як міг би пожертвувати для голодуючих.

Отже я низше підписаний жертвую на голодуючих на Рад. Україні $5.00 і закликаю, щоби зложили таку суму або й більше слідуючі товариші в Монтреалі: С. Захарійчук, І. Яблонський, С. Опиханий, А. Лучка, М. Бурий, С. Юзенько, І. Коменда, І. Максимюк, Копецький, Керничний, Теодор Іванчук, В. Романьчук, А. Качмар, Кревенчук, Я. Карвацький.

І тим самим прошу тих всіх товаришів, які еще не жертвували на голодуючих, щоби поспішили як найскорше зі своєю помочию.

З товариським привітом,
Григорій Ганчук.

ЕДМОНТОН, АЛТА.

В 58 ч. "У.Р.В." зайшла помилка в поквітованю збірки на голодуючих з фармів, а то там де поставлено в часописи: Ленук, Алта. $3.40, має бути: Ледук, Алта. $3.40.

І. Клибановський.

СТУБНО, АЛТА.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $21.25 на поміч голодуючим на Рад. Україні. Гроші сї зібрано на концерті, а по концерті продовжала ся забава. Концерт сей устроїло перший раз в сій околици Українське Тов. Самообразовання Фармерської Молодіжи ім. Івана Франка з околиці Стубно, Алта., 15 миль від міста Іннісфрі, Алта., в суботу 22-го липня в Народнім Домі коло Лезнів школи. Устроєно сей концерт і забаву при найбільшій помочи Н. П. Давидюка, який загостив до нас і перебуває вже два місяці. Я в імени Укр. Тов. Фарм. Молодіжи ім. Івана Франка в Стубно, Алта., складаю на отсїм місци як найбільшу подяку тов. Давидюкови за його щиру працю і зорґанізоване молодого товариства, а також всїм членам молодого товариства, що не жалували свого часу і своєї праці і поспішили на поміч голодуючим на Україні. Таксамо складаю подяку всїм присутним на концерті, котрі зрозуміли вагу такої помочи і зложили свої жертви.

Володимир Д. Тим,
секретар.

ЕМПАЄР, О., ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Дорогі Товариші! В сїм листї засилаю Вам "моні-ордер" на суму $10.00 на поміч голодуючим України, котрі то гроші я зібрав між свідомійшими робітниками. Понизше подаю імена жертводавців, які прошу поквітувати на сторінках нашої газети. Жертвували слїдуючі товариші:

Йосиф Андрейчук	$2.00
Анна Марко	1.50
Іван Ковальчук	1.00
Михайло Донцов	1.00
Юрій Калата	1.00
Дмитро Елисеєнко	1.00
Джов Кандломісі	1.00
Дж. Дімарко	.75
Михайло Яшо	.75

Всїм жертводавцям щира подяка.

Йосиф Андрейчук.

ГЕФОРД, САСК.

На поміч голодуючим на Радянській Україні зібрав т. Д. Дубівченко від слїдуючих:

І. Онищенко	$3.00
Анна Дубівченко	2.50
Д. Дубівченко	2.50
Разом	**$8.00**

МОЄ СЛОВО ДО УКРАЇНЦІВ З ВЕЛИКОЇ УКРАЇНИ.

Торонто, Онт.

Товариші, що походите з бувшої російської України! До Вас я хочу сказати сих кілька слів, я, як один з вас самих.

Товариші! Ось вже пять років минає, як на сході наші брати підняли прапор свободи. Цїлий світ слїдить за розвитком їхнього великого дїла. Всї робітники цїлого світа орґанізують ся під той пролетарський прапор свободи, праці і братерства, щоби разом з нашими братами стати до боротьби за правду і волю, за освободжене робітничої кляси, за поваленє капіталїзму і визиску раз на завсїгди. Через три роки змагали ся капіталїстичні армії розбити повставших наших братів і мілїони їх полягли в бою за свою свободу. Найкращий молодий цвіт працюючого народу України ліг в боротьбі за своє і наше освободженє з утисків капіталїзму, який відобрав від нас навіть мову. Бо єсли ти пічнеш говорити правду, то зараз підійдуть до тебе і схоплять як кіт мишу. Але кіт є великий, а миш мала, тому отже се є природно, тоді як ми є рівні, однакові, але капіталїстичні коти нас душать.

Чому-ж вони нас душать? Тому, що вони є зорґанізовані, а ми дезорґанізовані. Ми не маємо одної думки і навіть не знаємо хто нас гнїтить. Ми є байдужні, ми не хочемо йти тою дорогою, якою йдуть нашї брати на Україні. Ми своєю незорґанізованістю і байдужністю йдемо в пропасть і тому для нас нема місця серед свідомих робітників. Ми не чуємо розпучливого плачу наших родичів, братів і сестер на Україні, які голодні, обезсилені протягають до нас руки і благають у нас помочі. Ми не чуємо і чути не хочемо. Чи се-ж не ганьба? Прийде колись час і ми вернемо ся до краю і запитають нас наші рідні, чому ми їм не помогли. Яка наша буде відповідь? Погляньмо ми на українських робітників з Галичини! У них в самім місті Торонто є товариство, яке дїлить ся на пять відділів. Вони зібрали для голодуючих около чотири тисячі долярів. А де є ми, російські Українці? Де наша поміч? Наша "поміч" в пулрумах, в картах. Ми є великою колодою на дорозї своїм братам. Пора вже кинути нам всї недобрі поступки, а взяти ся до науки. Ми повинні стати правою рукою нашим братам на сході, де зійшло сонце правди і свободи. Ми разом з ними повинні нести прапор свободи, праці і братерства. Разом з ними боротись за освободженє пролетаріяту цїлого світа з ярма капіталїзму.

Проч з темнотою! Нехай жиє свідомість і братерство працюючих!

Омелько Забуцький.

ДУМКА РОБІТНИКА.

Сидней, Н. С.

Товаришу Редактор!

Не відмовте менї поговорити дещо на сторінках "Укр. Роб. Вістий" з українськими робітниками в Сидней та і взагалї з тими, хто буде читати отсї мої рядочки.

Коли заведу я з кимбудь бесїду про несправедливість теперішного капіталїстичного ладу, то не один каже: "Е, та що там, добре й так, як є". Той, що так говорить, нїчого довкола себе не бачить, дарма що має очи. Бо єсли-б він придивив ся до свого власного житя, до своєї минувшини, то він побачив би, що довкола него все діеть ся не по правдї.

Ось, наприклад, візьмемо воєнний час. Тодї всюди кликали робітника до роботи, платили лїпшу платню, а тепер тяжко дістати роботу, а єсли і дістанеш, то платнї не вистарчає на житє. Там де підчас війни робило десятьох, там тепер пятьох виконують ту саму роботу, ще й за меншу платню. А звідки-ж тих других пятьох будуть жити?

І яка то та капіталїстична система удосконалена: підчас війни, коли дуже много робітників пішли воювати і в краю було брак робітників, коли ми двигали зелїзо на кулї, тодї, наприклад, в Сидней, в Домініон Айрон Стіл Ко. робило по чотири робітники коло даної роботи, а тепер, коли є доста робітників, то ту саму роботу виконує тільки три робітники. Тепер властителї відправляють сотками робітників з роботи, а тим, що лишають ся, знижують платню і заставляють тяжше працювати. Отже за половину платнї тепер робітник виробляє вдвоє більше. А той що не має роботи, пухне з голоду.

Инший каже, якось то я свій вік пережию. Шкода, коли так чоловік говорить замолоду. Приповідка каже, що як постелиш собі, так і виспиш ся. Що придбаєш для себе замолоду, те будеш їсти на старість. Отож ми, робітники, повинні подбати про себе, поки ми є молоді. Треба подбати самим про те, щоби ми були забезпечені на старість і наші діти. А в капіталїстичній системі робітники можуть забезпечити себе тільки тодї, як вони будуть добре зорґанізовані.

Отож робітники в Сидней не повинні тим легковажити, як вони се робили до сего часу, а повинні орґанізувати ся. Незорґанізованих, нас будуть гонити по війнах, викидати з роботів, ми будемо з голоду пухнути в тім краю, який ми збогатили своєю працею. І єсли ми не володїємо сими богацтвами, то се наша вина. Воювати — робітник, робити в фабрицї — робітник, в майнї — робітник, в лїсї — робітник, на зелїзницї — робітник, а до парляменту — адвокат і капіталїст. А робітник тільки має право їх вибрати. А вони йому за се скажуть, коли робітникови вільно голодувати. Тодї як робітник наробить доста всяких продуктів, адвокати та капіталїсти дадуть робітникови "вакацію" і робітник йде до дому (єсли тільки він має дім) і пухне з голоду.

Подумайте над сим, товариші, подайте собі руки і скажіть вже раз — досить!

П. Бабійчик.

СТЕРЕЖІТЬ СЯ ОБМАНЦІВ.

Мінніаполіс, Мін., З. Д.

Дорога Редакціє!

Прошу подати в найблизшім числї "Українських Робітничих Вістий" сих кілька рядків перестороги для українських робітників в Злучених Державах перед обманцями, дїл яких я був наочним свідком.

До Мінніаполіс прибув з Вінніпеґу Іван Лесик, котрий їздить по місточках сеї провінції і туманить українських робітників, виманюючи у них гроші на голсейл. Се є той самий Лесик, який "заложив" голсейл в Вінніпеґу і який нї в Вінніпеґу, нї поза Вінніпеґом не істнує, але на котрий деякі люди потратили свої гроші. Розуміеть ся, не свідомі люди, бо я сам знаю кількох таких. Сей Лесик потрафить таких робітників використати. Я говорю про роботу Лесика в Вінніпеґу тому, що я в той час був в Вінніпеґу і знаю всю його там роботу.

В другій половині місяця червня приїхав сей самий Лесик до Мінніаполіс під прибраним іменем Стефанцьова і вдав ся насамперед до місцевого попа Романчука. В недїлю піп проголосив в церкві, що прибув якийсь чоловік і буде після відправи щось корисного говорити.

Коли прийшла хвиля отвореня віча, покликав піп "пана" Стефанцьового, тобто відомомо менї вінніпеґського Лесика. Про те, що він плїв з плятформи присутним, не буду тут говорити, бо шкода місця в ґазеті для такої підлоти. Коли вже він виговорив всї свої шахрайські думки, я зденервував ся і забрав слово. Просити о слово не було кого, бо на плятформі крім Лесика ala Стефанцьового нїкого не було. Я представив людям хто є сей "Стефанців" та яке його дїйсне імя, що він робив в Вінніпеґу та як його проклинають тепер вінніпеґські бондокупці. Коли я говорив, то піп дивив ся на мене мов звірюка, а відтак відкликав мене в осібне місце і почав менї казати, що арештує мене, бо я попсував йому бизнес, над яким він вже три тижнї працює. На се я відповів попови, що я можу арештувати Стефанцьового, бо він мантить людий.

Я в дійсности міг його арештувати, але моя совість менї не позволяла сего зробити.

І так я розбив затїї сего обманця в Мінніаполіс. Чи піп був з ним в спідцї, я сего не можу сказати, однак в тиждень пізнїйше після сеї події той самий піп Романчук "подякував" парафії за службу і можливо, що поїхав за Лесиком.

Другого дня той Лесик-Стефанців відїхав до Шікаґо, де він, розуміеть ся, мусїв вже себе іменувати Іванцьовим, або якимсь иншим іменем.

Я се подаю до української часописї в Вінніпеґу тому, щоби ті люди, які купували в Лесика бонди, знали в якім напрямі за ним шукати, бо він, попросту сказавши, втїк з Вінніпеґу. Коли-ж знова будуть читати сю допись робітники в Злучених Державах, то будуть знати як його привитати там, де він появить ся. Я читав сего тижня в "Народній Волї", що там вже десь розпочала ся така сама робота.

Будьте, товариші робітники, на осторозї перед всякими обманцями, котрі туманять людий на свою власну користь.

Ю. Блажкевич.

Від Редакції: — Ся божа птичка, І. Лесик, є дуже добре знана в українських "патріотичних" колах в Едмонтонї, Вегревіл і Вінніпеґу, сих твердинях українського "патріотизму" в Канадї. Про сего Лесика міг-би дещо сказати "патріотичний" інститут ім. Грушевського в Едмонтонї, де він добре є знаний серед студентських кругів; про сего "панича" могли-б богато дещо сказати "патріотичні діячі" бувшої "народної торговлї" на Вегревіл, де він побирав першу голсейлську науку, продаючи фармерам шери тої торговлї; про него могли-б сказати дещо і вінніпеґські українські "патріоти", в кругах яких він обертав ся. Його імя пишаеть ся поруч з іменами редакторів: "Українського Голосу" — М. Стечишиного, "Ранка" — Бачинського, проф. І. Боберського і инших 30-ох вибраних українських "визначних діячів", з якими Лесик був присутний на бенкетї в Роял Александра Готелї, устроєнім сими "вибраними патріотичними діячами" в честь доктора Гонтера.

"ПАРУБКИ ГУЛЯЮТЬ".

Кіченер, Онт.

В Кіченер-Ватерлю є відділ У.Р.Д. і відділ У.С.Р.П.К. В тих відділах гортуеть ся поважне число передових робітників, які працюють на полї просвіти та освідомлюваня робітничої кляси, вказуючи робітникам на їх положенє в теперішній клясовій боротьбі. Сї відділи устроюють представленя, вечірки, масові зібраня, відчити, дискусії, одним словом сї товариші в Кіченер не лишають ся позаді клясово свідомих робітників цїлої Канади.

Але є тут в містї гурт парубків, які пильнують самогонки та пулруму, між якими не бракує і анархістів-вчих. Зграя сих парубків старає ся всїми силами перешкодити роботї та підприємствам висше згаданих відділів і посуджує всюди зорґанізованих робітників в Ватерлю і Кіченер.

Коли зорґанізовані товариші устроюють пікнік, то парубоцтво, побачивши оголошенє на пікнік, устроює "баль". Коли відділ У.Р.Д. устроював представленє, то парубки зійшлись до парку, порадились і давай знова устроювати баль, щоби, мовляв, розбити большевикам представленє і навіть оголосили дешевий вступ. Але на представленю галя була заповнена по береги, а на "балю" було лише кілька звичайних вуличників, що мокнуть в самогонцї. Ось так то роблять парубки, дорослі ростом, тільки недоросші розумом. Ся темна зграя не читає ні книжки ні ґазети, а тільки заглядає чи добрий і рівний кій в пулрумі. І се здеморалїзоване парубоцтво хоче перешкодити роботї зорґанізованих робітників. Далеко вам пянички до сего. Я щиро раджу вам кинути вашу брудну роботу, а навчити ся житя в тих, кому ви тепер стараєте ся стати поперек дороги.

А до вас, товариші робітники, кличу, не дивіть ся на се дранте і ведїть свою роботу дальше. Всяка темнота, все нещасне мусить уступити ся з дороги щирій і добрій просвітній працї.

Робітник.

Тейбер, Алта.

Поважаний Товаришу Редактор!

Залучаю в сїм листї почтовий переказ на суму $4.00 як передплату на "Укр. Роб. Вісти" і признаю ся, що менї аж соромно, що так спізнив ся з відновленєм моєї передплати. Я також бажав би дати поміч робітничій пресї, та не маю спромоги під сю пору.

Я просив би Вас, товаришу редактор, помістити мою маленьку відозву на сторінках нашої робітничої часописї, — відозву, в якій я хочу закликати своїх краянів, про котрих я довший час не мав відомости. Відозва як слїдує:

Дорогі мої краяни з гусятинського повіту! Ви винні менї гроші, які ви визичили в мене в Вінніпеґу ще в 1906 і 1907 рр. а іменно: Ян Каменський, з села Хоросткова, визичив в мене $40.00, Іван Шубалий, з Говилова великого, — $15.00, Владик Павзьк, з села Орішковець — $9.00 — всї три з гусятинського пов. — Павло Олїйник $4.00 з села Коникова, повіт Броди. Отже я Вас взиваю, дорогі мої краяни, щоби ви сї гроші зложили на руки комітету Українського Робітничого Дому в Вінніпеґу на сплату довгу згаданого У.Р.Д., як також частина з тих гроший піде на пресовий фонд "У.Р.В."

Висше згадані краяни мають перебувати в слїдуючих місцевостях: Ян Каменський в Вест Форт, Онт., Іван Шубалий в Манітобі на фармах, В. Павзьк і П. Олїйник мають перебувати в Вінніпеґу. Як що ви не поспішите зі зложенєм висше зазначених гроший в призначене місце, так я буду пошукувати за вами в других часописях.

З товариським привітом,
Никола Бачинський.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Д. Лобай, Вінніпеґ	$5.00
Д. Хоміцький, Вінніпеґ	5.00
І. Навізівський, Вінніпеґ	5.00
М. Шатульський, Вінніпеґ	5.00
С. Василина, Вінніпеґ	5.00
Ю. Юльчак, Вінніпеґ	5.00
М. Змійовський, Вінніпеґ	5.00
І. Корчинський, Іст Килдрнан	5.00
І. Клибановський, Едмонтон	5.00
П. Дмитришин, Ватерлю	5.00
Й. Зрадовський, Торонто	5.00
В. Гапяк, Оттава	3.00
М. Гуска, Ґренд Прері	2.00
П. Гайдейчук, Оттава	1.00
І. Олещук, Су Лукавт	1.00
С. Доскоч, Вінніпеґ	1.00
М. Волянський, Гемілтон	1.00
П. Цюра, Оттава	.50
В. Сподарик, Етелберт	.50

Колмен, Алта.

Дорогі Товариші:—

Посилаю Вам $12.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Гроші були зібрані між членами Відділу У.Р.Д. в Колмен, Алта. Всї товариші вірять, що нашому орґанови потрібна поміч, одначе через страйк робітники находять ся в дуже скрутнім положеню. Страйк продовжаеть ся вже пятий місяць. Сим разом посилаємо маленьку але щиру поміч, яку ми в силї під сю пору дати. На будуче як тільки станемо до працї ми нїколи не забудемо нашої часописї як не забували і попередно. Слїдуючі товариші зложили свої жертви:

В. Семенюк	$2.00
К. Петруняк	2.00
Г. Павлюк	1.50
Н. Онищук	1.50
П. Багрійчук	1.00
С. Маланчук	1.00
С. Данилюк	1.00
П. Баранюк	1.00
І. Німцан	1.00

Взиваю всїх товаришів робітників, котрі можуть хай поспішать нашій ґазетї з помочию. Не оглядайте ся на тих байдужних робітників, що говорять "е, та що, без мене обійдеть ся, ми й так горою". Нї, товариші, ми ще не горою, а доперва прямуємо до того, щоби ми, робітники, були горою. На те поширюємо клясову свідомість при помочі нашої преси, на те ми її підпомагаємо, щоби та преса приготовляла нас до того "горою". Без преси ми нїчого не зробимо на нїякім поли. Се наше найголовнїйше оруже. Тому постійно твердо при нїм.

З товариським привітом,
К. Петруняк,
фін. секретар.

Кеннор, Алта.

Тов. І. Нявчук зібрав на лїсту ч. 352 на пресовий фонд "У.Р.В." від слїдуючих товаришів:

Іван Одинський	$1.00
С. Драпака	1.00
І. Нявчук	1.00

СПРАВОЗДАНЯ.

ПІВРІЧНЕ СПРАВОЗДАНЄ ТОВАРИСТВА "ЄДНІСТЬ" В МЕДИСИН ГЕТ, АЛТА.

Робітниче товариство "Єдність" в Медисин Гет відбуло за шість місяців сїмнайцять мітінґів: 4 биззнесових, 2 в справі фінансів, 1 орґанізаційний, 1 спеціяльний, 1 пропаґандовий, 1 спеціяльний, 1 в справі будови У.Р.Д. в Медисин Гет, 1 в справі голодуючих на Рад. Україні, 1 пікніковий. Товариство устроїло 1 забаву в користь голодуючих на Рад. Україні і один пікнік в користь будови У.Р.Д. в Медисин Гет.

Фінансовий звіт від 27. січня до 11. липня представляеть ся так:

Загальний прихід	$69.50
Загальний розхід	32.00
Остає в касї	$37.50

На будову Укр. Роб. Дому в Медисин Гет заряд має в касї всїх гроший $262.05.

Справозданє потверджено контрольною комісією.

Никола Дидра, секретар.

ПІВРІЧНЕ ФІНАНСОВЕ СПРАВОЗДАНЄ У.Р.Д. В ЕДМОНТОН, АЛТА.

Прихід:	
Січень	$3.725.78
Лютий	2.095.05
Март	822.35
Цвітень	2.335.73
Май	895.16
Червень	626.31
Перенесено з 1921 р.	63.80
Разом	$10.564.18
Розхід:	
Січень	$2.655.09
Лютий	2.865.53
Март	1.247.96
Цвітень	2.037.48
Май	941.42
Червень	449.93
Разом	$10.197.41
Повторенє:	
Прихід	$10.564.18
Розхід	10.197.41
Остає в касї	$366.77

І. Клибановський,
секретар.

Контрольна комісія: Й. Лутчак, Евдокія Юрківна, Н. Капанюк.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАНЄ У.Р.Д. В КАРДІФ, АЛТА.

Дня 19. липня відбули ся квартальні збори філії Укр. Роб. Дому в Кардіф, на котрих заряд здав справозданє зі своєї діяльности за послїдних 3 місяці.

За той час відбуло ся 6 загальних зборів, 2 спеціяльних, 5 представлень і забав, 2 діточих концерти і 1 пікнік.

Для голодуючих в Рад. Україні зібрано $221, котрі відослано на руки К. П. Г. в Вінніпеґу. До сих гроший не вчисляеть ся збірка женського відділу, що істнує при У.Р.Д. в Кардіф.

Фінансовий звіт за 3 місяці представляє ся так:

Прихід:	
Цвітень	$112.85
Май	19.60
Червень	100.05
Разом	$232.50
Розхід:	
Цвітень	$70.25
Май	59.50
Червень	103.20
Разом	$232.95
Повторенє:	
Прихід	$232.50
Розхід	232.95
Недобір	.45

С. Чабан,
секретар.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАНЄ ВІДДІЛУ У.Р.Д. В БЕВЮ, ОНТ.

Дня 16. липня відбули ся другі квартальні збори відділу У.Р.Д. в Бевю, на котрім заряд здав фінансове справозданє, яке представляеть ся так:

Прихід:	
Цвітень	$49.35
Май	21.33
Червень	12.75
Перенесено з марта	62.56
Разом	$145.99
Розхід:	
Цвітень	$39.10
Май	69.48
Червень	15.70
Разом	$124.28
Повторенє:	
Прихід	$145.99
Розхід	124.28
Остає в касї	$21.71
В банку є	820.71
На позичцї в товаришів	248.61
Готівки У.Р.Д. має	$1.127.03
Довгу У.Р.Д. має	$1.248.00
Податку до сплаченя	88.80
Загального довгу У.Р.Д. має	$1.336.80
Загальний довг	$1.336.80
Загальна готівка	1.127.03
Остає недобору	$209.77

М. Гукович, голова. С. Аллилуя, секр. Й. Кушлович, касієр.

ЛЕКЦІЇ ТОВ. ГУЦАЛЮКА

Товариш Н. Гуцалюк виголосить ряд лекцій в Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу і в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан. Лекції відбудуть ся в слїдуючім порядку:

В четвер, 10. серпня, о годині 8.30 вечером в Укр. Роб. Домі в Вінніпеґу на тему

"НАЦІОНАЛЬНА І КОЛЬОНІЯЛЬНА ПОЛІТИКА".

(Продовженє.)

В середу 9. серпня і в пятницю, 11. серпня, о годині 8.30 вечером в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан на тему

"КРІЗА ВСЕСВІТНОГО ГОСПОДАРСТВА І НОВА НЕБЕЗПЕКА СВІТОВОЇ ВІЙНИ".

(Продовженє.)

Просить ся всїх робітників і робітниць прийти на сї лекції як найчисленнїйше.

ПРИХОДІТЬ ВСІ!

З рамени відділу Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу т. Н. Гуцалюк виголосить в недїлю, 13. серпня о годині 8.30 вечером в Укр. Роб. Домі лекцію на тему

АНАРХІЗМ І КОМУНІЗМ.

Просить ся о численну участь. Вступ вільний.

Заряд.

ОПОВІЩЕНЄ.

Приятелі Совітської Росії в Венкувер, Б. К. устроюють в суботу, 12. серпня в Clinton Hall, Cor. Clinton & Pender Sts.

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ

Просить ся всїх робітників і робітниць міста Венкувер при бути на сю забаву. Товариство Приятелів Сов. Росії у Венкувер устроює сю забаву в день своєї річниці.

За комітет
Й. Диковський.

ДЕ Є Юлїя Ковальчук, з села Вигнанки, повіт Чортків. Перебувала в Форт Виліям. 1920 р. виїхала з міста і нема про ню вістки. Хто подасть менї її адресу дістане $3.00 нагороди, або вона сама хай зголосить ся на адресу:

Myron Tyrleckyj
C. G. R.
(65) Graham, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі свого брата Николу Патикевича, з села Орішковець, повіт Гусятин. Давнїйше перебував в Салт Сте. Мері, Онт. Хто знав би де він є або він сам хай напише на мою адресу:

Hanka Patykewicz
124 King St.
(65) Kitchener, Ont.

МАЮ НА ПРОДАЖ 25 акрів доброї землї, без каміня. Добра нова стодола. Дім має 7 кімнат. Добра криниця. Одна миля до міста з висшою і бупличною школою, двома банками і всїлякими шторами. На землї 30 овочевих дерев. Цїна $4000.00. Зголоситись на адресу:

L. R. Lanham
Box 244
(64) Smithville, Ont.

ПОШУКУЮ товариша Николу Маркевича, який певно працює на зелїзній дорозї коло Норд Бей, Онт. Хто би знав його адресу, або він сам хай зволить написати до мене на слїдуючу адресу:

S. Perun
115 Peter St.
Toronto, Ont.

МАЮ НА ПРОДАЖ фарму в 158 акрів; чистий тайтил; 25 акрів вироблених, 40 акрів можна легко зорати. Хата 20X24, комора, стайня. Фарма офенсована, 3 і 2 дроти. До міста 10 миль, до школи 2 милї. Продам дешево — $1.000 готівкою а $1.200 на сплату. По близші інформації писати до:

P. Dowhaniuk
Box 45
(66) Wayne, Alta.

ПОШУКУЮ Максима Юрчака, котрий проживав довший час в Венкувер, Б. К., опісля в Сіятл а в послїдних роках в Анкоредж, Аляска. Хто про него знав би або він сам хай напише до мене на адресу:

Teodor Wakaluk
(63) Royeroft, Alta.

ПРОДАМ дешево півтоновий трок або можу заміняти за конї. Трок мало що уживаний і є в добрім станї. Інтересовані зволять зголошувати ся на адресу:

579 Manitoba Ave. (65)

ПОШУКУЮ брата Онуфрія Стефаника, з села Русова, повіт Сиятин. Має перебувати в Злучених Державах. Маю для него листи зі старого краю. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:

John Stefanyk
Box 345
(63) Trail, B. C.

НАДІСЛАНЕ

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В ГЕМІЛТОН, ОНТ.

Заходом відділу У.С.Р.П.К. відбуло ся в Гемілтонї 2. липня с. р. пропаґандове віче. Віче отворив орґанізатор т. Бруський і поясниши в коротцї ціль віча, попросив присутних вибрати предсїдателя. На предсїдателя вибрано т. Ліліцака, а на секретара т. Левінського.

На першого бесїдника предсїдатель покликав т. Корчака з Торонто. Т. Корчак в своїй годинній промові пояснив ціль Роб. Пар. Канади і представив присутним робітничий рух в цїлім світї та взивав місцевих робітників і робітниць до орґанізації, до єдности, бо тільки в єдности сила, бо тільки в злуцї робітники зможуть виборотн собі кращу долю. Присутні нагородили бесїдника гучними оплесками.

Другим бесїдником був т. Дж. Найт, який говорив в анґлїйській мові. Він головно говорив про Радянські Републики, де він перебував через 5 місяців. Не дивлячись на великі недостачі і голод там робітництво не падає духом, а завзято будує фундамент під твердиню комунїзму. Туди нинї звернені очі пролетарів цїлого світа, як також і буржуазії, яка всїма силами старала ся і стараеть ся здушити здобутки революційного пролетаріяту Росії і України. Але даремні її зусиля, сказав т. Найт і даремні мрії буржуазії.

Дальше т. Найт говорив про робітничий рух в Канадї і про Роб. Партію Канади і при кінцї своєї горячої промови взивав робітників єднатись.

Третим бесїдником був т. Павлик, який говорив про місцевих робітників, які тиняють ся поза орґанізацією, згадав також про тих, котрі були в орґанізації, а тепер стали "гнилими трупами" і взивав місцевих робітників горнутись до орґанізації. На закінчене своєї промови т. Павлик перечитав резолюцію, яка звучить:

"Ми, свідомі робітники, зібравші ся на масовім мітінґу дня 2. липня, 1922, в салї на розї Бартон і Лотрідж ул. поновно протестуємо проти несправедливого засуду американським судом двох італїйських робітників Сакко і Ванзеті, проти злочину котрих американський суд не має жадних фактичних доказів. Ми довідуємо ся, що сих двох робітників наново судять і суд їх має скінчити ся до дня 14. липня та грозить їм карою смерти.

Ми уважаємо своїм пролетарським обовязком запротестувати проти такого несправедливого засуду і кличемо робітників з инших місцевостий прилучити свій голос протесту до нашого.

Сю резолюцію принято одноголосно.

На закінчене забрав слово т. Зрадовський з Торонто і говорив про той ряд конференцій, які відбувають ся під теперішну хвилю в Европі і на котрих рішаеть ся доля робітників цїлої земської кулї і много говорить ся про Радянські Републики. Нам, робітникам, сказав тов. Зрадовський, треба обстоювати за Радянськими Републиками та підпомагати голодуючих в тих країнах.

Всїх бесїдників присутні витали дуже горячо.

Більше, товариші, працї, більше таких мітінґів по всїх місцевостях Канади, а се спричинить ся до кращого розвитку робітничого руху в сїм краю.

Левінський,
секр віча.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

П. Е—чук, Інтернешинал Фолс. Мінн. — З дурнями полемізувати — даремна трата часу та і забогато для них чести. А тим більше з ріжними брехливими дописувачами з "Укр. Голосу". Що дописувач Вас називає брудним іменем, то се якраз свідчить про те, з ким Ви маєте до дїла, і скільки-б Ви з ним не полемізували, то все одно — дурному вічна память. Тому ми радимо Вам залишити сю тему.